ANUL III. — Nr. 913. EDIŢIA A DOUA MARŢI 13 AUGUST 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vânzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 12 August 1891

Cum se fac anchetele

De o vreme încoace guvernanţiĭ aŭ adoptat un noŭ sistem pentru a rĕspunde la denunţările ce se ivesc în privinţa abuzurilor de tot felul. Indată ce se iveşte vr'o denunţare, se trimete o anchetă care face un raport, adică un plastru peste adevĕr; acest raport să publică în *Monitor* şi denunţătoriĭ sunt zdrobiţĭ.

Şi ştiţĭ cum se fac aceste anchete? Se trimet câte-va persoane onorabile, un procuror şi un funcţionar superior al unuĭ minister oare-care. Eĭ păşesc la faţa loculuĭ, se stabilesc la primărie şi cheamă pe rând pe toţĭ aceĭ de la care cred că vor putea afla adevĕrul. Dar aceştĭ Domnĭ nu ştiŭ, în naivitatea lor, că totul era pregătit înainte de sosirea lor, că pretinsa lor anchetă nu însemnează absolut nimic; eĭ nu ştiŭ că persoanele influente şi interesate a ascunde adevĕrul aŭ fost în sat cu câte-va zile maĭ înainte, că sub-prefectul, primarul, etc., sunt la dispoziţiunea lor, că aŭ pregătit pe martoriĭ lor; iar pe martoriĭ contrariĭ i-a ameninţat şi i-a împedicat de a se prezenta.

Iată cum se fac faimoasele anchete, iată cum s'a făcut ancheta de la Dridu în urma unor denunţărĭ apărute în coloanele acestuĭ ziar. *Monitorul oficial* publică raportul comisiuneĭ de anchetă şi ziarele oficioase îl reproduc cu emfază. — Unul din eĭ îl însoţeşte cu o întâmpinare din partea D-luĭ Al. C. Catargiu, întâmpinare plină de observaţiunĭ rĕŭ-voitoare la adresa acestuĭ ziar şi a directoruluĭ sĕŭ. D. Al. V. Beldimanŭ ar fi respuns D-luĭ Catargiu dacă D-sa n'ar fi făcut ca Parţiĭ, un popor antic, care luptând contra Romanilor, arunca săgeţile lor şi în urmă o luaŭ la sănătoasa. Aşa şi D. Al. Catargiu a însărcinat pe un scrib oare-care de a ataca pe D. Al. V. Beldimanŭ şi în urmă a plecat la Paris. Când se va întórce, el va primi respunsul ce i se cuvine. Astă-zĭ nu rĕspundem dar D-luĭ Al. Catargiŭ, ci voim să arĕtăm cum s'a făcut ancheta de la Dridu prin care guvernul crede că a zdrobit denunţările apărute în coloanele noastre.

Cu o sĕptămână înainte să sosească comisiunea, tot aparatul administrativ al plăşeĭ era pus în mişcare pentru a organiza acest simulacru de anchetă. Săteniĭ primiseră ordine de a nu eşi din casele lor pentru a veni la anchetă de cât atuncĭ când vor fi chemaţĭ. Li se zicea în gura mare că, dacă nu vor depune precum cere administraţia, li se va lua pămîntul şi vor fi snopiţĭ în bătăĭ. Când a sosit comisiunea, satul întreg era terorizat şi nu maĭ putea fi vorba de a afla adevĕrul. Chiar în faţa comisiuneĭ, D. Al. Catargiŭ apostrofa pe martorĭ, cu un ton stăpânitor şi poruncitor, pare că ar fi fost stăpânul lor. Pe un sătean care adusese o petiţiune denunţătóre l'a lovit cu petiţiunea peste obraz. Frumoasă anchetă, nu e vorbă. Dar fie şi aşa! Să luăm chiar lucrarea comisiuneĭ precum o descrie raportul apărut în *Monitorul Oficial* şi vom vedea că, cu toată osteneala ce şi-a dat onorabila comisiune de a pune un plastru pe bubă, dânsa n'a putut cu toate acestea, să nu lase să se strecoare în raportul sĕŭ, o licărire de adevĕr.

Iată ce citim în raport:

a) *In comuna Dridu domiciliază de 55 anĭ Constantin Batali*, **macedonean**, *căsătorit cu o româncă, de la care are maĭ mulţĭ copiĭ, unul a făcut şcoala normală şi e învĕţător în localitate, ceĭ-l'alţĭ duoĭ Niţă şi Antică Batali, născuţĭ acolo, căsătoriţĭ cu românce, aŭ făcut serviciul militar, li s'a dat pămînturĭ de comisiunea vânzărilor neavând şi principala lor ocupaţiune fiind plugăria.*

b) *Nicolae Marin Viaş*, **israelit botezat**, *căsătorit cu o românca din localitate, cu 5 copiĭ, muncitor de pămînt. de maĭ mult de zece anĭ stabilit în comună, sărac cu desĕvîrşire. i s'a dat pămînt de comisiunea vînzărilor;*

c) *Nicolae Ion Cojocaru, domiciliat de maĭ bine de 15 anĭ în comuna Dridu*, **de origină bulgar**, *căsătorit cu o românca, cu 3 copiĭ, ocupându-se cu plugăria, 'ĭ s'a dat pămînt de comisiune,*

S'a afirmat de denunţătorul Niţă Constantinescu că s'a dat pămînt luĭ **Sofronie Văcaru fiind austriac; un neadevĕr, căcĭ comisiunea 'i-a respins cererea nefiind cetăţian român.**

Prin urmare comisiunea constată că s'a dat pămînt la treĭ străinĭ, adică **un grec un ovreĭ şi un bulgar** şi s'a refuzat unuĭ român din Transilvania.

Dovada este că în cele reproduse maĭ sus din raportul comisiuneĭ, nu se zice nicăerĭ că unul din aceştĭ străinĭ împroprietăriţĭ ar fi împămîntenit, ci să înconjură adevĕrul prin tot felul de scuze şi pretexte; ba unul a făcut serviciul militar, ba altul e botezat şi stabilit de 10 anĭ în comună şi alte bazaconiĭ de acelaş soiŭ.

Adevĕrul, purul adevĕr ce reesă din aceste încurcăturĭ este că s'a dat pămînt la străinĭ protejaţĭ şi creature ale puternicilor zileĭ, că s'aŭ făcut prin urmare abuzurĭ în împărţirea loturilor.

Ce alta am zis noĭ în urma denunţărilor pe carĭ le-am reprodus? Dar nu e destul atât. Raportul maĭ conţine şi o altă mărturisire preţioasă El se exprimă în modul următor:

Din procesul verbal dresat de noĭ la 31 Iulie a. c., cu ocaziunea acesteĭ anchete, am constatat *punct cu punct toate faptele denunţate în sarcina comisiuneĭ vînzĕrilor, ne-am format convingerea că comisiunea a lucrat cu cel maĭ mare spirit de dreptate şi umanitate,* n'am găsit nicĭ un fapt penal, *şi* **dacă litera legeĭ n'a fost strict aplicată**, *aceasta provine din imposibilitatea şi dificultăţile cu carĭ toate comisiunile însărcinate de D voastră a trebuit să le întâmpine pe teren.*

Dacă ne-am ţine de cuvinte, am putea să scoatem din aceste rîndurĭ o condamnare absolută a comisiuneĭ vînzărilor, căcĭ se zice că s'aŭ *constatat punct cu punct toate faptele denunţate în sarcina comisiuneĭ.*

Dacă ar fi aşa, dacă faptele s'ar fi constatat, ce maĭ umblaţĭ cu scuze şi explicărĭ întortochiate?

Dar, precum am zis, nu ne vom ţine de cuvinte şi vom admite că vorba am *constatat* nu este de cât un *lapsus calami*, o greşeală de condeiŭ din partea comisiuneĭ de anchetă. Redactorul raportuluĭ a voit să zică *am examinat* saŭ *am cercetat.*

Cu toate aceste, adevĕrul a eşit la lumină din gura păcătosuluĭ. Câte-va rîndurĭ maĭ la vale, raportul, după ce zice maĭ întâiŭ că *n'a găsit nicĭ un fapt penal*, mărturiseşte că *litera legeĭ n'a fost strict aplicată* şi scuză această neaplicare a legeĭ prin imposibilitatea şi dificultăţile pe carĭ toate comisiunile a trebuit să le întâmpine pe teren.

Auziţĭ vĕ rog!

Nerespectarea litereĭ legeĭ nu este un fapt penal.

Bravo! D-le procuror! Dar atuncĭ ce este un fapt penal? Oare numaĭ crime şi delicte prinse în flagrant delict saŭ mărturisite de făptuitorĭ?

Cine este competent pentru a aprecia dacă violarea litereĭ legeĭ a fost făcută fără rea credinţă? Orĭ cine va respunde că numaĭ justiţia poate aprecia. Din moment că legea n'a fost aplicată, aceĭ carĭ n'aŭ aplicat-o trebue să fie daţĭ în judecată. Rĕmâne ca tribunalele să aprecieze dacă aceĭ carĭ n'aŭ aplicat strict legea sunt scuzabilĭ saŭ condamnabilĭ.

Din aceste lămurirĭ reese într'un mod clar şi netăgăduit că denunţările apărute în coloanele acestuĭ ziar eraŭ adevĕrate şi bine întemeiate.

Se constată că pămînturile s'aŭ dat într'un mod abuziv, prin favorurĭ, la protejaţĭ streinĭ, că legea nu s'aŭ aplicat, în fine, că s'aŭ procedat ilegal.

In ce scop s'a procedat ast-fel, dacă pentru banĭ saŭ pentru alte scopurĭ; aceasta nu ne e treaba noastră, ci a justiţieĭ.

Noĭ mănţinem tot ce s'a scris în coloanele *Adevĕruluĭ* în privinţa abuzurilor şi nedreptăţilor comise cu prilejul vînzăreĭ în loturĭ a moşieĭ Dridu, şi cerem saŭ ca aceĭ carĭ aŭ călcat legea să fie daţĭ sub judecată, saŭ ca denunţătoriĭ să fie traşĭ la rĕspundere ca calomniatorĭ.

Dunăreanul

TELEGRAME

PETERSBURG, 11 August. — *Novoie Vremia* anunţă că un proiect de lege se va prezenta Consiliuluĭ Imperiuluĭ, care stabileşte restricţiunĭ colonisăreĭ streine. Streiniĭ, nu vor putea să se stabilească afară din oraşe nicĭ să cumpere, s'aŭ să ia în arendă bunurĭ, imobile. Legea cea nouă va avea un efect retroactiv. In câte-va ţinuturĭ, dintre carĭ în Volhynie imobilele rurale vor putea fi expropriate în mod eventual.

PORTSMUTH, 11 August. — Ofiţeriĭ francezĭ invitaţĭ la prânzul de la Osborna aŭ observat faptul că Regina s'a sculat şi a stat în picioare în timp ce musica cânta Marseillesa.

BERLIN, 11 August. — Perechia imperială a sosit la 8 şi treĭ sferturĭ de dimineaţă.

PETERSBURG, 11 August. „Birskewia Wiedomosti“ anunţă că vămile ruseştĭ aŭ primit ordinul de a confisca ca contrabandă grâul destinat exportuluĭ, care ar conţine peste 8 la sută de secară.

CONSTANTINOPOL, 11 August.—Vaporul rusesc „Costroma“ întorcându-se în Rusia, a fost de asemenea oprit în timp de câte-va ore la Dardanele. D. de Nelidoff a protestat din noŭ.

PETERSBURG, 11 August. — Perechia imperială şi copiĭ săĭ, marele duce moştenitor şi Regina Grecieĭ aŭ plecat în Danemarca pe mare.

Asociaţiunea transilvană

In zilele de 4 şi 5 August s'a ţinut la Haţeg, adunarea generală anuală a „Asociaţiuneĭ transilvane pentru literatura română şi cultura poporuluĭ român.“

Adunarea a avut un caracter sĕrbătoresc, căcĭ importanţa sa a fost cu deosebire accentuată de ultimele evenimente, provocate de studenţimea ungurească şi de cea românească, cea din România liberă, pentru cauza Românilor de subt domnia strĕină.

La această sĕrbătoare naţională s'aŭ adunat Românĭ din toate unghiurile provinciilor române de peste munţĭ şi de toate condiţiile sociale. Aŭ fost şi Românĭ de dincoace de munţĭ.

Aŭ fost viŭ aplaudate discursurile preşedinteluĭ Asociaţiuneĭ, D. G. Bariţiŭ al vicaruluĭ I. Sanza şi al D-luĭ Paul Olteanu.

Cu această ocaziune a fost aranjată şi o expoziţiune de lucrurĭ de mână, făcute de ţărance.

Asociaţiunea a hotărât să se organizeze în fie-care an, câte o asemenea expoziţiune, în oraşul în care se va întruni Asociaţiunea.

Adunarea viitoare se va ţine la Blaş.

Probabilitatea uneĭ Regenţe în Germania

A fost o discuţiune foarte vie între D-rul Leuthold şi profesorul Esmarck în privinţa Impĕratuluĭ.

Doctorul stărueşte cu energie să se mute Impăratul în palatul din Kiel, ca să fie căutat.

El pretinde că mişcarea corăbieĭ e vătămătoare. Profesorul Esmarck se împotriveşte; îĭ este teamă să nu fie periculoasă debarcarea împăratuluĭ, aşa afirmă ziarele franceze.

Se pare că D-rul Leuthold ar fi declarat că, potrivit cu jurămîntul sĕŭ şi rĕspunderea pe care o are, nu poate să ţie ascunsă adevĕrata stare a Impĕratuluĭ, nu poate să nu publice buletine, şi *să nu spue* **că nu se bucură de toate facultăţile luĭ intelectuale.**

Indată după facerea acesteĭ declaraţiunĭ, D-rul Esmarck a fost numit medic ordinar al Impĕratuluĭ, *cu condiţie să ascunză publiculuĭ adevĕrata stare a minţeĭ Impăratuluĭ*, ca să se poată tace demersurile necesare pentru formarea uneĭ regenţe.

Călătoria prinţuluĭ Henric în Englitera e făcută ca să ţie un consiliŭ de familie. Regina Victoria şi Impărăteasa Frederic aŭ fost cele dintâĭ consultate: în urmă chestia va fi supusă celor alţĭ membri aĭ familieĭ.

Regenţa necesară e vorba să se compue: pentru imperiŭ, din *Regele Saxonieĭ*, din *Marele duce de Baden* şi din *Cancelarul de Caprivi*; şi pentru regatul Prusieĭ, din *Impărăteasă, din Prinţul Henric*, din *ministru afacerilor streine* şi din *Ministru caseĭ regale D. Baron de Wedell-Piesdorf.*

Se pare că Regina Victoria a Engliteri ar fi declarat prinţuluĭ Henric, că Ea doreşte ca fica Sa, Impărătoasa Frederic, să aibă presidenţia consiliuluĭ regenţeĭ Prusieĭ.

Consiliul de miniştri s'a adunat Sâmbătă ca să delibereze asupra acesteĭ chestiĭ, hotărârea e ţinută secretă. Curând trebue să se convoace consiliul Coroaneĭ şi consiliul federal, ca să 'şĭ dea părerea. Numaĭ atuncĭ se va lua o hotărâre definitivă.

Ştirile ce nu sunt din isvor oficios, sunt departe de a fi optimiste.

Suveranul e tot invizibil.

Capul împăratuluĭ e tot oblojit în vată îmbibată cu acid salycilic, destinat să maĭ moae putoarea nesuferită ce împrăştie scursoarea urechilor.

NOUL CABINET OLANDEZ

HAGA, 10 August.— *Oficial.*—Noul cabinet este ast fel format: D. Tak van Poortolict, interne: Tienhoven, burgmaestru din Amsterdam, afacerile strĕine; Schmidt, justiţie; Pierson, finanţe; inginerul Sely Walterstat, comerţ şi industrie; van Dedem, coloniĭ; locotenentul-colonel Segffarott, resbel; inginerul de marină Jansen, marină.

ZIARUL TIMES

Iată reflecţiunile mareluĭ ziar englez *Times* asupra prezenţeĭ escadreĭ franceze la Portsmuth:

Prin vizita escadreĭ franceze la Portsmuth, Englitera se degajază ostensibil de tripla alianţă în care o vîra lumea.

Dacă s'ar alipi de tripla alianţă i-ar da o putere sdrobitoare; dacă s'ar lipi de Rusia şi Franţa, ar face pe tripla alianţă să hesite şi să dea pasul înapoĭ Englitera însă, nu va fi nicĭ cu tripla alianţă, nicĭ cu cele-lalte două state; va remâne judecător imparţial şi cu atât maĭ de temut. Englitera are o poziţiune pe care pot să o dorească ca ideal toate partidele.

TÂLHĂRIĬ TURCEŞTĬ

CONSTANTINOPOL, 11 August.— Abia alaltă-erĭ aducătoriĭ rĕscumpărăreĭ D-luĭ de Raymond s'aŭ putut înţelege cu tâlhariĭ, de oare-ce aceştia aŭ fugit prin munţĭ în urma mişcărilor militare Starea de sănătate a D-luĭ de Raymond este bună.

Poarta a trimes la Salonic 2,000 de lire pentru rĕscumpărarea D-luĭ Solini.

După o ştire, care cere confirmare, tâlhariĭ ar fi prins pe un alt francez la Salova.

MOŢIUNEA CONGRESULUI SOCIALIST

BRUXELLES, 10 August. — Congresul socialist internaţional a adoptat o soluţiune care zice că congresul face apel la lucrătoriĭ lumiĭ întregĭ de a se uni contra orĭ-căreĭ tendinţe de resbel, de a grăbi victoria socializmuluĭ prin desvoltarea organizaţieĭ internaţionale a proletariatuluĭ.

Congresul a adoptat cu unanimitate moţiunea care tinde să combată munca pe bucată şi pe înţelegere, că fiind un mijloc de exploatare a lucrătoruluĭ. rezoluţiunea în privinţa egalităţiĭ drepturilor femeeĭ şi ale bărbatuluĭ s'a votat aproape cu unanimitate.

Ziua de 1 Maiŭ va fi sĕrbătoarea universală a lucrătorilor stabilită în scopul de a obţine ziua de lucru de 8 ceasurĭ. Viitorul congres se va ţine în 1893 în Elveţia. Congresul s'a închis.

Oprirea exportuluĭ cerealelor ruseştĭ

PETERSBURG, 11 August. — Un ukaz imperial opreşte exportarea din Finlanda de asemenea cu începere de la 15 (27) August, a secareĭ, făineĭ de secară, şi a derivatelor sale.

Un alt ucaz autorizează Banca Imperiuluĭ de a emite cu titlu provizoriu 25 milioane de ruble hârtie, garantate printr'o sumă egală în aur; aceasta va fi luată în compt curent de bancă asupra depozituluĭ metalic, care aparţine ministeruluĭ de finance.

ACCIDENTE

Cutremurĭ de pămênt

VERONA, 10 August.—Cutremurĭ marĭ de pămênt s'aŭ produs aseară la 9 şi un sfert la Verona, Tregnano, Badia Calavena, la Grezzana şi la Bolonia. Populaţia a petrecut noaptea pe stradă. Nu este nicĭ o victimă; stricăciunile materiale sunt uşoare.

Cădere

CHAMOUNIX, 10 August. — D. Hermanni Roth mare proprietar din Brunsvig. a căzut împreună cu conducătorul sĕŭ făcênd ascensiunea luĭ Mont Blanc, de la o înălţime de 3655 metri; cadavrele nu s'aŭ găsit.

Trăsnete

La 6 August a fost furtună la Oradea Mare, teatrul a fost trăznit. Se născu o panică de nedescris; lumea credea că teatrul e în flăcărĭ şi să repezi pe uşă stâlcindu-se. Maĭ mulţĭ inşĭ leşinară de spaimă. Cu toate acestea nu s'a întâmplat nicĭ-o nenorocire.

*

La aceiașĭ zi a fost trăznită biserica din Mizil și casa femeeĭ Maria. Femeia a fost și ea atinsă de trăznet; din această pricină a remas mută.

*

In noaptea de 7—8 curent am avut aicĭ o ploaie groaznică cu fulgere și trăznete înfricoșate. Intre altele, trăznetul a căzut pe o casă în care se afla familia D-luĭ Călinescu, avocat din Ploeștĭ, venit aicĭ pentru băĭ. Două fetițe aŭ fost atinse, dar după fricțiunĭ și altele și-aŭ revenit în simțirĭ. Trăznetul a sfărîmat căpriorii și un părete, trecênd pe lêngă copile.

Otrăvită

Alaltă-erĭ s'a otrăvit în Turnu-Măgurele o domnișoară Mița Viișoreanu. Cu tot ajutorul medical, otrăvita a murit după treĭ zile de suterințe atroce.

Nu se cunosc causele care aŭ determinat'o la acest act disperat.

Naufragiŭ

HYERES, 11 August. — Paquebotul „Président Troplong", care venia din Tunis, s'a scufundat; toțĭ pasageriĭ aŭ scăpat.

Inundațiĭ

KLAGENFIRTH, 11 August.—In urma creșteriĭ apelor, linia ferată Tarois-Pontela s'a întrerupt.

Surparea unuĭ edificiŭ

NEW-YORK, 11 August.—O casă din piața parculuĭ s'a dărâmat în urma uneĭ explosiunĭ. Multe persoane aŭ fost îngropate sub dărămăturile aprinse și aŭ ars de viĭ, din causa lipseĭ de ajutoare aduse la timp.

CURIERUL BAILOR

PUCIOASA

Credeam c'o să plec din Pucioasa fără să duc cu mine una din acele amintirĭ, carĭ lasă urmele sale plăcute în memoria tuturor, câțĭ aŭ avut fericirea să participe la una din cele maĭ frumoase serbărĭ ce s'a dat în seara de 6 August în beneficiul muziceĭ reg. 22 de dorobanțĭ. Nimic nu m'a impresionat maĭ mult de cât bunavoință și stăruința ce câte-va din D-nele d'aicĭ aŭ depus pentru ca reușita serateĭ să fie cât se poate de strălucită.

Lumea a rĕspuns cât se poate de călduros la apel și succesul baluluĭ a fost imens din toate punctele de vedere. Sala era înțesată de lume cât se poate de elegant îmbrăcată, și decorată așa în cât avea aspectul uneĭ prea frumoase grădinĭ și nu'țĭ venea aproape să crezĭ că te găseștĭ în băĭ la Pucioasa. Toalete, care maĭ de care maĭ frumoase și maĭ variate ca și figurile ce le purtaŭ, îțĭ răpeaŭ privirile, făcêndu-te să părăseștĭ cu totul realitatea lucrurilor pentru a te ridica în lumea poeților — în lumea ideală. Era oare cu putință să fiĭ indiferent în fața atâtor și atâtor figurĭ care maĭ de care maĭ simpatice și maĭ atrăgătoare, trecêndu-țĭ pe dinaintea ochilor? Ar fi trebuit să fie cine-va cu totul materialist, să nu aibă în sine nimic poet, pentru ca să nu fie mișcat.

Toată lumea era nerăbdătoare și aștepta primul semnal de dans. La orele 9 în fine, perechĭ, perechĭ de tinerĭ transportațĭ încep a se avînta cu nesațiŭ de joc, în drăguțul salon de dans, la auzul intonațiuneĭ unuĭ prea frumos vals din repertoriul ilustruluĭ muzicant Ziehrer. Veselia se citea în ochiĭ tuturor maĭ cu seamă pe a tinerilor carĭ căutaŭ să mulțumească pe toate D-nele și D-rele carĭ dansaŭ. La miezul nopțeĭ s'a dat semnalul de cotilion condus cu foarte multă abilitate de D. căpitan Brătianu a căruĭ ținută veselă părea că mulțumește pe toțĭ.

Iată câte-va din florile de carĭ m'am servit la formarea buchetuluĭ pe care mĕ silesc să vi-l arĕt cât se poate de natural; Dintre Doamne distingem pe:

D-na Z. Herĕscu prin a căreĭ amabilitate și noblețe a inimeĭ a câștigat stima și simpatia tuturor, într'o splendidă toaletă albastră. D-na Stroe Popescu destul de cunoscută de publicul Bucureștean prin bunătatea și stăruința ce o depune totdeauna când e vorba de bine-facere, într'o rochie de pânză românească maron, brodată cu mult gust. D-na Patrulius, o D-nă veselă și cu un aer foarte distins, într'o foarte plăcută rochie neagră cu florĭ lilas. Simpatica D-na căpitan Marinescu în costum nțional.

D-na căpitan Brătianu într'o rochie neagră. Respectubila D na Tinca în gris. D-na Dr. Andronescu foarte bine pusă în negru. D-na Dr. R. Cordescu într'o frumoasă și bine aranjată rochie crème cu negru. D-na Capeleanu în crème. D na Nicoleanu în gris. D-na Mateĭ Popescu în gris bine asortat. D-na C. Nicolaescu în alb cu florĭ albastre. D-na Carabela în rochie crème. D-na Carapati în negru. D-na Alexandrescu în negru. D-na Tutunaru în negru. D-na Agata Demetrescu în costum, D-na Herișescu în gris. D-na Anastasescu în negru, D-na Topliceanu. D-na căpitan Broșteanu în alb cu negru garnită. D-na căpitan Manolescu etc. etc.

Primăvara era reprezentată prin frumoasele florĭ al căror nume vi'l expun maĭ jos:

De tot gingașa și încântătoarea D ră A. Cordescu, într'o plăcută toaletă gris-fer garnită cu crême, neobosită și neîntrecută dănțuitoare.

Mult agreata și vesela D-ră Georgescu într'un frumos costum național. Simpatica D-ră Anastasescu, în toaletă gris, foarte bună dănțuitoare. Fermecătoarea și prea frumoasa D-ră Logadi, într'o toaletă admirabilă. Gentila D-ră Rachtivan, în costum reprezentând o drăguță țerăncuță de Brebu. Amabila și plăcuta D-ră Bonis, în gris, excelentă dănțuitoare. D-rele Mateiŭ Popescu, doĭ bobocĭ de roză în splendoarea lor, perfecte dănțuitoare. Răpitoarea D-ră Drăgulănescu, în toaletă roșie garnită cu dantelă albă.

D-ra Capeleanu în alb. D-ra Topliceanu, foarte drăgălașă, într'o sublimă rochie roză, neobosită dănțuitoare. D-ra C. Cordescu în gris. Drăguța D-ră Dimitriu Elena, în gris. D-ra Ciupagea în rochie neagră. D-ra Vlădescu, o foarte bună dănțuitoare. Vesela D-ră Marinescu, în rochie albă bine aranjată. D-ra Puică, într'un frumos costum de Muscel. D-ra Drăgoescu, în negru. D-ra Bădulescu în albastru. D-ra Iliescu și alte multe al căror nume îmĭ scapă din vedere.

Ținuta cavalerilor a fost mult laudată și plăcută.

Semnalul final a fost dat printr'un galop-marș la orele 2¼, făcênd publicul să regrete mult plecarea și despărțirea unora de alțiĭ așa de timpuriŭ și ducênd cu sine cele maĭ plăcute amintirĭ de Pucioasa.

Frixus.

INFORMATIUNI

Vedem că se face mare pregătire de comercianțĭ și funcționarĭ comercialĭ, pentru ziua de Joĭ 15 a.c. la serbarea populară ce va fi în grădina Darea de semn.

Comitetul societățeĭ funcționarilor comercialĭ, a luat toate precauțiunile ca să fie o serbare elegantă.

Un arc de triumf se face la intrarea în grădină.

Diferite jocurĭ se aranjează.

Dansul va fi condus de tênĕrul M. Fain, membru în comitetul societățeĭ.

Rugăm din partea noastră pe D-niĭ comercianțĭ al capitaleĭ să viziteze această frumoasă serbare.

—*—

Aflăm, dintr'un izvor destul de autorizat, că în județul Dorohoiŭ se comit abuzurĭ carĭ amintesc timpurile barbare.

Administrația, de la prefect până la primar și notar, a înființat o goană în regulă contra evreilor stabilițĭ de maĭ mulțĭ anĭ în țară. Acest zel (?!) administrativ nu poate fi de cât o murdară speculă pentru a stoarce banĭ de la evreĭ, amenințându-ĭ cu expulzarea.

Sperăm că D. Ministru de interne, de și se află la Golășeĭ, va pune capăt acesteĭ stărĭ de lucrurĭ, destituind pe toțĭ funcționariĭ administrativĭ culpabilĭ de asemenea sĕlbăticiĭ.

Adevĕrul ș'a dat părerea în chestiunea evreiască, dar se va ridica cu indignațiune contra unor măsurĭ barbare carĭ daŭ loc la cele maĭ rușinoase exploatațiunĭ.

—*—

In urma numireĭ D-luĭ C. Moisiu ca primar la Constanța, a demisionat întreg Consiliul Comunal.

—*—

Naționalul se îngrijește de cele ce se petrec la Ministerul Domeniilor.

Pe când țĕraniĭ de pe moșiile statuluĭ *Valea luĭ Soare* și *Clinciu* așteaptă de douĭ anĭ de zile să li se dea pămênt, cu toate că sunt deja de mult făcute toate formalitățile; țĕranilor dupe moșia vecină li s'a dat dreptul să rescumpere viile dupe acea moșie, fără să se facă nicĭ publicație prin *Monitor*, nicĭ expertiză la fața loculuĭ. Maĭ mult încă, viile aŭ fost rĕscumpărate de *streinĭ neîmpământenițĭ* și **de morțĭ.**

—*—

Facem cunoscut cu plăcere lectorilor noștri că șeful de gară de la Buștenĭ a fost achitat Vinerea trecută de Curtea de apel din Bucureștĭ.

Meritată lecțiune a primit procurorul de Prahova care și-a permis a induce în eroare pe membriĭ Tribunaluluĭ.

—*—

D. Gh. Duca, directorul general al căilor ferate a plecat alaltăierĭ cu trenul fulger la Paris, chemat de D. Const. Olănescu ministrul lucrărilor publice.

—*—

Ni se scrie din Călărașĭ, că în ziua de 6 August, D. Dr. Degerățeanu a aruncat un butoiŭ cu pește pe gârlă al D-luĭ Iancu Marinescu pentru cuvîntul că n'a fost proaspăt. Așa a zis D. Doctor, iar gurile rele spun că peștele D-luĭ Marinescu a fost aruncat din cauză că n'a voit să dea *o tinichea cu untură* ce D. Doctor 'ĭ-ar fi pretins-o. Alt-fel n'ar fi dat pe gârlă numaĭ peștele luĭ Marinescu ci și al altor pescarĭ, care aveaŭ pește tot din acel fel, adus tot din acea baltă și prinșĭ tot cu același nevod, în aceiașĭ zi.

D. Degerățeanu ar fi făcut maĭ omenește dacă ar fi dat pe gârlă fructe necoapte ce vînd precupețiĭ pe piața Călărașilor, din care cauză frigurile și alte boale bântue orașul. Asemenea D. Dr. ar fi făcut maĭ omenește, dacă și-ar fi dat osteneala să se ducă la spitalul județuluĭ, unde țipă o mulțime de nenorocițĭ cu mâinile și picioarele rupte de mașinele de treerat. Aceștia sunt căutațĭ de un alt D. Doctor, care în loc de cuvinte blînde, le adresează înjurăturĭ surugieștĭ, ba pe uniĭ îĭ și dă pe poarta spitaluluĭ afară, sub cuvînt că nu s'a supus tratamentuluĭ medical.

Corespondentul nostru ne maĭ roagă să atragem atențiunea onor. Direcțiuneĭ serviciuluĭ sanitar asupra refuzuluĭ D-lor medicĭ din Călărașĭ, de a nu merge la bolnavĭ când sunt chemațĭ, ca să nu'șĭ piarză partida de joc de cărțĭ.

—*—

Ni se scrie din Titu că târgul grâuluĭ *Bucureștĭ* merg spre urcare mereŭ, marfa țĕrănească să plătește între 90—100 kila de 21 banițe, iar marfa arendășească între 100—109 kila.

—*—

D-nul profesor Freytag, a sosit aseară în Bucureștĭ, și peste puțin va pleca la Nucet spre a vedea îmbunătățirile carĭ s'aŭ făcut la herghelia Statuluĭ.

De astă-dată D-nul Freytag vĕzênd că nu i se va maĭ trece gheșeftul cu diurnele grase, a declarat ministeruluĭ Domenilor, că nu va primi nicĭ o diurnă pe timpul ședereĭ sale în Țară,

—*—

La alegerea de ierĭ care s'a făcut la Piatra pentru locul de deputat al colegiuluĭ I, din 134 votanțĭ înscrișĭ aŭ luat parte la vot 115 alegătorĭ.

Aŭ fost 11 voturĭ anulate și 1 buletin alb.

D-niĭ Gr. Cozadini a întrunit 55 voturĭ și D-nul Gr. Isăcescu 48.

Candidațiĭ ne-avînd majoritatea de voturĭ cerută de lege s'a proclamat balotagiŭ.

—*—

Din causa aglomerațieĭ de pasagerĭ. toate trenurile sosesc cu marĭ întârzierĭ maĭ cu seamă acele carĭ trec pe la Predeal și Vêrciorova.

—*—

S'a constatat că primaru Vasiliu din comuna Glodurile Județu Bacăŭ a delapidat din baniĭ comuneĭ 600 leĭ,—sub-prefectul Roseti l'a îndatorat a plăti lunar câte 50 leĭ pe lună până va achita datoria, lăsându-l primar pe loc.

Inchipuiască-șĭ orĭ-cine, la câte potlogăriĭ n'are să alerge acest primar, căcĭ altă avere n'are de trăit, de cât leafa care e de 500 leĭ pe an.

D. prefect Sturza, ar trebui să asvârle afară din slujbă asemenea primar înpreună cu toțĭ carĭ 'ĭ părtinesc.

—*—

Personalul inferior al Căilor ferate române și anume, macagiĭ, frânariĭ, etc., sunt foarte nedreptățițĭ. Când unul din aceștĭ nenorocițĭ este numit în slujbă, e trimes la câte o stație depărtată, unde în loc să primeasca leafa de 70 leĭ, cât e în buget, i se dă 57 leĭ.

—*—

D-niĭ N. Andronescu și Cârnu Munteanu aŭ fost însărcinațĭ de Ministerul domeniilor să alégă două locurĭ, pentru construirea a două școlĭ model de agricultură.

Aceste locurĭ vor trebui unul să fie în județul Botoșanĭ saŭ Dorohoiŭ și altul în Dobrogea, lêngă Murfatlar.

—*—

Zilele trecute, D. Alexandrescu, arendașul moșieĭ Tăricenĭ, a fost victima unuĭ furt destul de însemnat.

Din buzunar i se sustrăsese un portmoneu cu suma de 1700 leĭ în hârtiĭ, două polițe deschise, una de o mie de leĭ și alta de cincĭ miĭ și maĭ multe acte ale moșieĭ. D-nu Alexandrescu încunoștiință poliția Capitaleĭ și pentru că afacerile sale îl reclamaŭ, plecă din Bucureștĭ.

Poliția începu urmăririle și prinse pe autorul acestuĭ furt, un individ anume Ioniță Petre, care neștiind valoarea polițelor deschise, umblă să le vînză și adresându-se unuĭ oare-care Basarabescu, acesta voi să i le ia. Din aceasta se născu o ceartă între aceștĭ doĭ și ast-fel poliția îĭ prinse. S'a telegrafiat acum D-luĭ Alexandrescu să vină să'șĭ ia polițele și actele; cât despre banĭ nu s'a găsit până acum, dar se crede că sunt ascunșĭ de pungașul Ioniță.

—*—

Strada fetițelor e foarte neîngrijită de onorabila Primărie. Strada e nealiniată și de o murdărie adevĕrat orientală. Locuitoriĭ aŭ reclamat în desebite rîndurĭ, dar nimenĭ nu vrea să să-ĭ auză.

Rugăm pe D. Primar să facă bine și să se gândească și la locuitoriĭ din această stradă, căcĭ și eĭ plătesc impozitele ca orĭ care alt locuitor al capitaleĭ.

Poema amintireĭ

Le seul bien qui me reste au monde
Est d'avoir quelquefois pleuré
(Alf. de Musset),

Umilit, ca pelerinul care calcă cu sfială
Pe pământul ce înconjoară bolta sfântuluĭ mormânt,
Mĕ apropiĭ către tine fără nicĭ o îndoială
Amintire.... căcĭ eștĭ sfântă omuluĭ p'acest pământ.

Fiorĭ recĭ par'că mĕ taie când cobor în adâncime
Și zăresc scheletul viețeĭ adormită pentru vecĭ,
Golul ce s'a 'ntins mĕ înghiață în această întune-
[cime,
Dar nu pot să fug.... E dulce să reviĭ pe unde trecĭ...

* * *

Candelă aprinsă 'n ceata zorilor copilărieĭ,
Candelă ce fumegĭ încă și pe marginĭ de cosciug,
Tu facĭ să apară-aevea din noianul veșniciei
Zilele ce pier și fug.

Farmecul copilărieĭ sub duioasa ta lumină,
Abia 'l văd pierdut pe o pânză înegrită peste el,
Răsărind ca dintr'o umbră un surâs de florentină,
Și surprins de Raphael

Tinerețea... vis fantastic de ilusiĭ și dorințe,
Străveziŭ ca aurora diminețelor de Maĭ
Și urzit de însuflețirea uneĭ singure voințe:
A dori mereŭ ce n'aĭ.

* * *

Muschiul trist îmbrăcă steiul ruinatelor palate,
Statuele vechĭ sunt încă sub un înegrit lințol,
Muschiul trist și negrul vremeĭ sunt podoabe adorate
Când e tot pustiŭ și gol..

Oh... de câte orĭ gândirea nu s'oprește liniștită
Lângă cine știe care amintire din trecut,
Și abia'ĭ ghicește forma sub o ceață îmbrobodită
In cosciugul eĭ tăcut!!

Și ce crud e ca să turburĭ amintirea în ruină
Și să vezĭ ce maĭ rĕmâne după vremĭ în urma eĭ...
Cum e crud să stingĭ c'o clipă trupul searbed de
[virgină
In cetate la Pompeĭ!!

* * *

Dar tu chip ce'mĭ staĭ alăturĭ nemișcat și ca de
[ghiață
Ce cațĭ și tu'un calea vremeĭ tot p'acelaș veșnic
[drum!!
Cauțĭ templul uneĭ inimĭ, rugul unde arde-o viață!?
. . . .
O de mult s'a făcut scrum.

Lacrima ce'țĭ licărește într'un ochiŭ atât de dulce
Las-o însă ca să cadă căcĭ aminte țĭ-aĭ adus
De ertare, ca copilul când e-aproape să se culce
Și d'un timp care s'a dus...

Lasă lacrima să'țĭ cadă pe mormîntul unde zace
Adormită amintirea sărutărilor d'intâiŭ,
Fugĭ apoĭ profană umbră... Lasă amintirea'n pace
Pe eternu-ĭ căpătâĭ.

* * *

Trecĕtor ce plângĭ la poarta uneĭ amintirĭ trecute.
Pleacă'țĭ fruntea și te'nclină, căcĭ e templu, templu
[trist
Amintirea suferințeĭ ș'a durerilor pierdute...
Cum pe cruce doarme Christ.

Plângĭ acum când desnădejdea a zdrobit a ta fáptură,
Când desprețuindu'țĭ viața n'aĭ de ce te maĭ ferĭ,
Plângĭ o vreme când de patimĭ stăpânit peste mĕsură
Era dulce-a suferi...

Ca la o icoană sfântă te maĭ uită'n calea sorțeĭ
Să'țĭ maĭ vezĭ durerea încă, poțĭ apoĭ ca să te culcĭ,
Acolo unde s'ar stinge pentru vecĭ în nóptea morțeĭ
Suvenirurile dulcĭ.

* * *

Călător pierdut pe valul mărilor nemărginite,
Nicĭ Veneția cea sumbră, Neapoli, cu-al sĕŭ castel...
Nicĭ Sevila, nicĭ Grenada în tăcere adormite
Nu'țĭ opresc ființa tristă din drum veșnic, fără țel!

Or te-avânțĭ ca porumbelul ce-a rămas fără pereche,
—Intristat că părăsește basilica luĭ San-Marc—
Peste țĕrmurile sure ale Lybieĭ cea veche
Să găseștĭ și pentru tine o săgeată și un arc!?

Rîzĭ cu hohot!?.. Rîzĭ... și du-te; țĭ se par vorbele
[goale
Și'ntrebarea mea o vană întrebare de copil,..
'Ți-e urât,.. și'țĭ ducĭ ființa sub a valurilor poale
A'țĭ șopti enigma viețeĭ piramidele la Nil?!..

Amintirea înviază tot ce nu maĭ e pe lume
Insă tu'țĭ veĭ pierde urma întristate călător,
Cine știe pe ce țĕrmurĭ, fără cruce, fără nume
Fără-a nu lăsa în urmă-țĭ nicĭ un gând amintitor.

* * *

Amintire, amintire... eștĭ oglinda mea din față,
Și când vĕd pe zi ce trece brazde noĭ pe frun-
[tea mea,
Inteleg tot ce m'așteaptă... Sîngele par'că-mĭ în-
[ghiață
Căcĭ în noaptea desnădejdeĭ nu'mĭ lucește nicĭ-o stea.

Ah! când mĕ gândesc la moarte, moartea nea-
[gră-a amintireĭ
Ce va stinge întreaga lume ce trăia în bietul lut,
Când gândesc că mi s'o stinge clipa ultimă-a
[gândireĭ,
Și să uit tot... tot... e groaznic, mĕ'nfioară acel
[minut.

Dar, cetind negrele'țĭ file, carte tristă a amintireĭ
Nu găsesc atâtea rîndurĭ să mĕ'nvețe a trăi,
Câte paginĭ să'mĭ deslege dureros enigma fireĭ
Și să'mĭ spue adevĕrul, că maĭ dulce-ĭ a nu fi.

Fiume. **Violletti d'Alba.**

C. CRESSIEUX

EROISMUL UNEI MIRESE

In palatul conteluĭ Wehrstetten se dete un bal aristocratic strălucit. Printre oaspețĭ se șoptia, că cu ocasiunea aceasta contele va anunța așa-zicên în mod oficial fidanțarea ficeĭ sale, a conteseĭ Marta, cu contele Ervin. Aceasta era o eventualitate mult discutată, de oare-ce toată lumea știa, că contesa Marta nu maĭ era în floarea juneței și că numĕra tot atâtea primă-verĭ, ca și viitorul eĭ fidanțat. Incă ca copilă tinerică ea se promisese vĕruluĭ eĭ, însă fiind-că amêndoĭ eraŭ fără avere, trebuiaŭ să aștepte până va muri mătușa lor bĕtrână, la care crescuse Marta și a căreĭ moștenitoare era. Acum însă se împlinise anul de când mătușa eĭ a murit și Marta deveni moștenitoare; nu maĭ era prin urmare nicĭ o dificultate de învins și contele începu să vină iarășĭ la Marta, vrênd să-șĭ împlinească promisiunea.

Fusese un timp vesel și plin de soare cel pe care-l petrecuse Marta în zilele din urmă, când după doĭ anĭ de zile se vĕzu unită iarășĭ cu acela, care fusese primul și unicul eĭ amor.

Sala era plină cu elita societățiĭ din reședință. Se dete musiceĭ semnalul și jocul se începu.

Intr'un colț al saleĭ sta contesa Marta și lângă ea contele Ervin, conversând pe șoptite.

— Ce băeat sdravĕn e și Ervin, zise un tênĕr ofițerĭ de cavalerie către altul.

— Și cu ce D-ră frumoasă juca adineaurĭ zise cel-l'alt.

— Era mica Olga, fiica baronuluĭ Belheim, rĕspunse cel d'întêiŭ. Ea s'ar potrivi maĭ bine cu el, decât palida contesă Marta, care e așa de bătrână, ca și el.

— Da, însă Marta dispune de o avere de treĭ orĭ maĭ mare ca Olga, observă un al treilea.

— Și totușĭ pariez pe iapa mea Ella, zise din noŭ ofițerul, care deschisese vorba, că între Olga și Ervin a fost un mic amor; eŭ am vĕzut bine cum, el i-a luat floarea de la piept.

— Se poate, însă Marta, tot va învinge. Ce face el bine face. Averea Marteĭ dă obrajilor eĭ palizĭ și puțin frumoaseĭ sale fețe un lustru, care nu e de desprețuit, pentru că el întinerește și înfrumusețează.

— Cearcă-țĭ norocul, îĭ zise unul din camarazĭ. Acel *„se zice"* în ceea ce privește fidanțarea eĭ, încă nu e faptă împlinită.

— Ideia n'ar fi tocmaĭ rea.

Pe când se vorbiaŭ acestea despre ea, Marta îșĭ puse cu încredere mâna pe brațul luĭ Ervin, care o conduse la vals. Dupĕ dênsa, el dansă cu Olga Bellheim. Ofițerul de cavalerie avuse dreptate. Espresiunea fețeĭ luĭ Ervin devenise cu totul alta. Când încinse cu brațul sĕŭ talia sveltă a feteĭ de șais-spre zece anĭ, ochiĭ îĭ începură a străluci și toată liniștea, ce o observa când dansa cu Marta, dispăruse. Marta încă observase aceasta și privirile eĭ agere se opriră pentru un moment pe fața luĭ Ervin. O întrebare foarte adêncă era cuprinsă în privirea aceea, ca și când ar fi voit să pĕtrundă în inima luĭ și se vadă, dacă ea maĭ esercită asupra acesteĭ inimĭ aceiașĭ putere ca maĭ nainte. Ervin când băgă de seamă această privire, părăsi îndată pe Olga și se duse earășĭ la Marta. Delicateța voceĭ luĭ o liniști.

Una dintre acele întâmplărĭ curioase despre care se poate zice, că „micĭ cause aŭ efecte marĭ", conduse pe Marta în grădina de earnă, printre ale căreĭ plante exotice, se aflaŭ niște locurĭ cu totul retrase. Tăcerea adêncă de aicĭ oferia o liniște plăcută după sgomotul causat de musică. Numaĭ stropitul uneĭ fântânĭ săritoare întrerupea liniștea.

Marta perduse un mic medalion de la brățară: crezênd, că-l va fi perdut în grădina de earnă, se duse să-l caute, și îl și află. După aceea cam obosită și perdută în felurite cugetărĭ, se așeză pe o bancă ascunsă după niște tufișurĭ. Când voia să se ridice, ca să se întoarcă în sala de joc crezênd că Ervin o așteaptă cu nerăbdare auzi apropiindu-se niște pașĭ și în același

timp auzi și vocea luĭ Ervin. Marta credea, că el e singur, dar de după tufișĭ văzu apărând ceva alb.—Era Olga care-l însoțea.

In primul moment Marta voi să iasă din ascunzătoarea eĭ, dar se gândi că asta ar însemna, ca și când ea n'ar avea încredere în el. Ce' mare lucru e, dacă Ervin conversează cu Olga! I se părea, ca și o vĕtămare pentru el, dacă ar fi eșit acum înaintea luĭ; cu toate acestea simția, că inima îĭ tresări de odată.

— „Ce straniŭ, că ne revedem tocmaĭ aci!" auzi ea pe Ervin zicând: „Te credeam încă în Italia".

— „Și eŭ am fost surprinsă, D-le Conte a te revedea așa fără de veste", răspunse Olga cu o voce puțin vibrătoare. Mama cum ștĭĭ, e cam bolnăvicioasă, de aceia am venit la reședință spre a consulta medicii.

— „La aparițiunea D-tale ni se păru ca și când, așĭ fi iarășĭ în peștera de la Capri, unde ne-am întâlnit acum un an pentru prima oară", zise Ervin cu vocea luĭ frumoasă și adâncă. 'Mĭ părea că aud iarășĭ sgomotul lin al valurilor și că vĕd iluminarea magică a peștereĭ.

A fost foarte frumos timpul, ce l-am petrecut acolo cu mătușa mea? observă Olga după o mică pausă.

— Iți aducĭ cu plăcere aminte? întrebă Ervin cu vocea luĭ tremurătoare ce atingea inima și pe care o asculta fidanțata luĭ cu atâta plăcere.

— Cu mare plăcere, respunse Olga scurt.

— Mie acel timp mi-a daŭ o ocaziunea să privesc într'un raiŭ, care până atuncĭ îmĭ fusese închis, reluă Ervin.

Ochiĭ luĭ eraŭ îndreptațĭ spre fața Olgăĭ și ea trebui să'șĭ plece privirile fiind coprinsă de o confusiune neobicĭnuită.

— Iubesc Italia ca și când ar fi patria mea, rĕspunse ea lin ca și când ar fi voit să'l întrerupă. Dacă așĭ fi bogată, aș ruga pe tata să cumpere pe insula Capri o căscioară, dar așa nu se poate. In privința aceasta, oameniĭ bogațĭ staŭ bine, eĭ pot să'șĭ împlinească orĭ ce dorință.

— Și totușĭ bogăția și sărăcia contribue atât de puțin la fericire! Adevĕrata fericire o putem afla totușĭ numaĭ...

— Ințelegĭ, în mulțumire, îl întrerupse Olga.

— Nu, ci în o simpatică reciprocă în sentiment, pe care le împărtășim cu o ființă iubită, în iubirea adevĕrată. Olga, de când am fost la Capri, șciu ce e amorul adevĕrat, o știŭ de când te-am vĕzut pe D-ta!

El o apucă de mâinĭ și i-le sărută.

— Pentru Dumnezeŭ, conte, nu continua. Nu știĭ că nu'mĭ e permis a te asculta esclamă Olga speriată și-'șĭ retrase mâinele.

Cuvintele eĭ îl readuseră la realitate.

— Aĭ dreptate, Olga; uitasem că din tinerețe sunt ca și legat, zise el mișcat și umilit. N'a fost nobil din parte-mĭ să uit aceasta, chiar și numaĭ pentru un moment. Iți mulțumesc Olga, că m'aĭ readus la realitate. Scuză-mĕ, dacă poțĭ.

Ea nu afla la moment cuvinte spre a-ĭ rĕspunde. Ea știa, că el are de împlinit un angajament sacru, pe care și-l'a luat asuprășĭ cu bravură. Ea voia să'ĭ ajute, ca să și-l împlinească, și cu toate acestea inima eĭ rebelă se opunea unuĭ ast-fel de lucru.

— Eŭ n'am să scus nimic, zise ea în cuget curat, știŭ numaĭ un lucru: Marta merită să fie fericită prin D-ta, cât se poate de fericită!

Mica Olga pronunță aceste cuvinte zîmbind prin lacrimĭ și contele privea cu admirațiune la tânăra copilă care știa să'șĭ stăpânească cu atâta bravură sentimentele pe când el fusese atât de slab.

— D-ta iarășĭ aĭ dreptate, zise Ervin cu un ton apăsat. Marta e după D-ta ființa cea maĭ nobilă pe lume și 'mĭ voiŭ da toată silința să o fac fericită; numaĭ promite-mĭ una, Olga, și apoĭ să ne despărțim, pentru că așa nu am pute-o duce mult amândoĭ. Promite-mĭ, că nu mĕ veĭ uita.

— De sigur, că nu, îĭ șopti ea, mi-ar fi cu neputință să te uit!

— Da-mĭ încă odată mâna' Olga.

Ea i-le întinse pe amândouă. Dorul de a o săruta se trezi în el, dar se stăpâni repede, cum se stăpânise și ea adineaurĭ. Amândoĭ știaŭ de mult că se iubesc, dar știaŭ și că nu se pot uni.

—„Rĕmâĭ în pace!" zise tênĕra copilă. Gândește-te să facĭ fericită pe Marta.

— Fiĭ sigură! Mĕ voiŭ ținea de cuvînt, rĕspunse el lin, și se desprinse de mâinile eĭ. El o urmărea cu tot sufletul, când ea fugi.

De o-dată auzi o mișcare ușoară în crângĭ. El sări repede de pe banca pe care se așezase. Dacă cum-va ar fi fost auzițĭ?... Dar nu, fusese numaĭ un curent ușor ce se făcuse când a eșit Olga pe portiță.

El se duse repede în sala de dans, temându-se, ca nu cum-va Marta să fi observat absența luĭ. Orhestra intonase tocmaĭ unul din cele maĭ noĭ valsurĭ de ale luĭ Strauss. In mijlocul săleĭ sta Marta și tocmaĭ făcea reverență către o principesă, care chiar atuncĭ intrase și cu care vorbea. Era atât de palidă!.... Iĭ lipsea oare ceva?... Și contele Wehrstetten observă schimbarea la fața a fiiceĭ sale și o întrebă, după ce o congediase principesa, dacă nu se simte bine?

—„Năbușeala din sală e cauza, tată", zise ea zîmbind. „Te rog zi să deschidă puținel ferestrile. Și încă una tată!"... Ea 'l luă de braț și-ĭ zise cu veselie: „Nu anunța azĭ fidanțarea mea cu Ervin.... maĭ e vreme".

Contele se uită cu mirare la fiica sa dar dedat a'ĭ face toate pe voie, el crezu, că această rugare a eĭ, e numaĭ un capriciŭ de fată mare. Dar împrejurarea aceasta totușĭ îl înstrăină, de oare-ce Marta nu prea avea capriciĭ.

—„Nu te simțĭ bine? șopti maĭ târziŭ Ervin mireseĭ sale. Ea mișcă din cap și se înroși ca purpura.

—„Nu te speria, va trece! — Principele Carl 'mĭ făcu onoarea de-a mĕ angaja la polca ce urmează, iată-l...." și dând mâna principeluĭ, sbura cu el.

După ce aŭ terminat, principele observă că 'ĭ tremură mâna, însă ea din noŭ negă, că s'ar simți rĕŭ.

Restul nopțiĭ trecu ca în sbor. Ervin rĕmase până în fine nedespărțit de Marta; el nu a maĭ jucat deloc cu Olga. D-șoara caseĭ cogedia cu zîmbetul pe buze pe oaspețiĭ veselĭ, carĭ își petrecuseră atât de minunat în saloanele conteluĭ Wehrstetten.

Ervin rĕmăsese cel din urmă, după aceea se duse și el, și la plecare Marta îĭ întinse buzele spre sărutare. Ea zîmbea cu tot chinul ce simțea în inimă.

— Mulțumită Domnuluĭ, în fine sunt singură, zise ea suspinând, după ce o părăsise cameriera, care-ĭ ajutase să se desbrace. Maĭ multe minute petrecu apoĭ în buduarul eĭ parfumat și se privea cu ochiĭ triștĭ în oglindă. „Oameniĭ aŭ dreptate; sunt trecută, nu mĕ maĭ potrivesc cu Olga se potrivește maĭ bine cu Ervin!" murmură ea între buzele eĭ palide, maĭ înainte de ce să adoarmă.

A doua zi ea era ca tot-d'a-una. Nimenea nu putea să aibă vre-o presupunere despre luptele sufleteștĭ, pe carĭ le încercase ea în acea zi și în cele următoare. Eșia cu trăsura și călare împreună cu Ervin ca și maĭ 'nainte, și când o vedeaŭ cunoscuțiĭ eĭ, 'șĭ ziceaŭ: Oare ce-ĭ este Marteĭ? Din zi în zi devine maĭ palidă.

Dar, cu toate că devenea tot maĭ palidă, ea nu înceta a zîmbi. Când tatăl eĭ îĭ amintea de nunta eĭ cu Ervin, ea totd'a-una îĭ zicea: maĭ e timp. Iar față cu Ervin pretexta slăbiciunea bolnăvicioasă a tatăluĭ eĭ, pe care acum nu-l poate părăsi.

Ervin începu să fie îngrijat în urma acestor amânărĭ, și cu toate astea se simțea maĭ ușurat și devenea maĭ vesel. Dupe câte-va zile. Marta îl chemă la buduarul eĭ împodobit cu florĭ mirositoare. Inainte de asta însă ea avusese cu medicul eĭ de casă o lungă convorbire, care se terminase cu aceste cuvinte:

— Dacă D-ta, contesă, o doreștĭ cu tot'adinsul, voiŭ confirma; cu toate că, maĭ repet o-dată, suferința D-tale de inimă nu e nicĭ un motiv ca să nu te mărițĭ.

—„Pentru mine e motiv de ajuns, iubite doctore!" îĭ rĕspunse Marta cu un zîmbet trist și dureros.

Ervin era iritat, după ce primise invitarea Marteĭ. Iĭ era teamă de ultimul verdict, cu toate că avea să fie o ușurare pentru el. Maĭ bine are să fie, credea el, dacă toate vor fi trecut, dacă ziua cununieĭ va fi o-dată fixată.

Camera în care intră Ervin, era mobilată cu mult gust. Marta era întinsă pe o canapea lungă, palidă ca un crin. Numaĭ coloarea stofeĭ de mătase roșie a mobilelor arunca un reflex asupra fețeĭ sale. Ervin se înspăimântă, vĕzĕndu-o atât de palidă și o întrebă și în dimineața aceasta, dacă ea nu se simte bine, și plin de îngrijare se plecă asupra eĭ. In acest moment el simți, că 'ĭ e dragă, însă numaĭ ca amică, ca soră.

— „Spune-mĭ, Marto, îțĭ lipsește ceva?"

— „Eĭ bine, voiesc să-țĭ spun adevĕrul, Ervine; da! sunt bolnavă, foarte bolnavă."

— „Sĕrmană Martă! Pentru ce nu mi-aĭ spus aceasta până acum?"

— „Pentru ca să nu te fac să suferĭ și tu; însă acum, că-mĭ cunosc sentința, tăcerea nu maĭ e de nicĭ un folos. Am avut o lungă convorbire cu medicul și cu tatăl meŭ... Ervine, noĭ nu ne putem căsatori... boala mea nu permite aceasta.

Cât de amar o durea acest neadevĕr! Insă viitorul luĭ depindea de ea, și ea voia să 'l facă fericit cu orĭ-ce preț.

— Ce spuĭ tu Marto! exclamă Ervin foarte agitat.

Ea observă agitarea luĭ și continuă:

— Orĭ cât de dulce ar fi fost pentru mine, în decurs de anĭ, ideia, că odată voiŭ fi a ta, totușĭ trebue să renunț la ea. Tu eștĭ primul și unicul meŭ amor, Ervine, și cu nicĭ un preț nu e iertat ca tu să te nefericeștĭ prin mine, prin o infirmitate, ce va dura cu aniĭ și la care mĕ aștept... Aceasta nu așĭ putea-o suporta nicĭ de cum!

Ea zise aceste cuvinte cu mare liniște, dar o liniște, care o costa foarte mult. Ervin fusese primul eĭ amor și ea știa, că el va fi cel din urmă și că nu-l va putea uita nicĭ odată.

— Marto! nu cer de la tine, de cât ca să îngrijeștĭ de tine! exclamă Ervin în ton rugător, simțind de odată o compătimire nemărginită pentru Marta. Dacă e cum zicĭ tu, vom pleca departe de aci în o altă climă; însă eŭ mĕ îndoesc de cele ce mi-aĭ spus, și te rog să-mĭ daĭ voie să maĭ întreb pe medicul tĕŭ.

— Intreabă, Ervine; el îțĭ va spune acelașĭ lucru, Hotărârea mea e nestrămutată; rĕmânem amicĭ... dar nimic maĭ mult.—Ea își încrucișă mâinele în convulsiunea dureriĭ, ce o încerca în aceste momente, și după aceia continuă:

— Vezĭ, Ervine, tu mi-aĭ fost cel maĭ scump pe lume și 'mĭ veĭ fi și în viitor; tu încă m'aĭ iubit odinioară, însă eŭ sunt de aceiașĭ etate cu tine, în câțĭ-va anĭ am să fiŭ o femeie trecută, iar tu veĭ fi încă un bărbat frumos și viguros. De aceea tu trebue să-țĭ alegĭ pe alta, să-țĭ alegĭ o fată sănătoasă și maĭ tênĕră. Eŭ îțĭ voiŭ rĕmâne o soră iubitoare, cât voiŭ maĭ trăi, și după ce veĭ fi ales, veĭ înțelege, cât de cu minte am fost, că am făcut așa. Nu mĕ privi așa surprins Ervine, că-țĭ spun toate acestea, și nu te opune proprieĭ tale convingerĭ, care e și trebue să fie de acord cu a mea.

—„Tu nu m'aĭ iubit nicĭ odată, Marto!" zise Ervin; aceasta mĭ-o arățĭ acum.

Marta se uită la el și apoĭ îl prinse de mânĭ:

„Ervine, dacă te-a iubit vre-odată o femeie, apoĭ te-am iubit eŭ, șopti ea încet, dar tocmaĭ de aceia am luat hotărârea pe care țĭ-am spus'o. Acum te rog, să nu maĭ vorbim despre aceasta și să rĕmânem prietinĭ ca și până acum.

Il maĭ sărută odată pe frunte și apoĭ eși afară, ne maĭ putêndu-șĭ reținea lacrimile, carĭ o înecaŭ.

Nimenea n'a aflat despre cele ce se petrecură între ceĭ doĭ amanțĭ. Marta plecă cu tatăl eĭ la Niza, ca să-șĭ caute, precum se zicea, de sănătatea eĭ zruncinată. După cât-va timp ea primi acolo știrea, că Ervin s'a fidanțat cu Olga Belheim. Ea știuse, că așa are să se întâmple și totușĭ, când auzi de acest lucru, inima eĭ sângeră de noŭ. In urmă se liniști și cu cât înainta în etate, cu atât ea se liniștea maĭ mult. Pe Ervin nu l'a maĭ vĕzut nicĭ odată.

La moartea eĭ, care urmă după douĭ anĭ de la despărțirea de cel pe care l'a iubit, ea lăsă, ca moștenire primuluĭ născut al luĭ Ervin, o vilă pe insula Capri care fusese locul unde el făcuse cunoștință cu Olga și în favoarea căruia ea renunțase la fericirea, ce o visase pe această lume.

ULTIME INFORMAȚII

Prețul cerealelor a fost următorul pe ziua de 10 August pe portul Brăila:

Grâul de $60^{3}/_{4}$ lbr. 16,90 iar cel de 56 lbr. 13,35 banĭ.

Orzul de $45^{1}/_{2}$ lbr. 8,75, iar cel de $41^{1}/_{2}$ lbr. 7,30.

Orzoaică 47 lbr. 8 75.

—✠—

Sâmbătă pe la orele 3 după amiază, o nenorocire s'a întâmplat la fabrica de macaroane a fraților Trolin din Brăila, un băiat anume Petrache L. Lucasievicĭ, servitor în biurourĭ, s'a apucat să mestece coca pe când umbla mașina, și alunecând, roata l'a prins și l'a sfărîmat. Moartea acestuĭ nenorocit a fost instantanee.

Tot o asemenea nenorocire s'a maĭ întâmplat și în Decembre trecut

—✠—

Sâmbătă, pe la patru ore după prânz, o locomotivă ce venea pe linia Cotrocenĭ, a surprins și a călcat la macazul de sub pod de la gara de nord, treĭ lucrătorĭ. Unul, Barbu, a fost rupt în treĭ; altuia, luĭ Gheorghe Ion, 'ĭ-a tăiat un picior; și celuĭ de al treilea, L. Ștefănescu, lungindu-se pe linie între șine, a scăpat numaĭ cu o lovitură ușoară la cap.

—✠—

Inscrierile elevilor în licee și gimnazii se vor începe de la 25 curent.

—✠—

Ni se comunică din Slănic (Prahova) că un țeran anume Apostol Gătej, fost condamnat la munca silnică pe șease anĭ pentru omor, după ce și-a terminat osânda s'a reîntors acasă. Din prima zi a sosireĭ luĭ în Slănic da dovezĭ de alienație mintală, din care cauză autoritățile locale l'aŭ arestat la primărie. Muma sa intervenind, a fost liberat. In ziua de 11 August, pe la orele zese, într'un acces furios a asasinat pe mama luĭ cu un topor și o lopată, zdrobindu'ĭ cu desăvîrșire craniul.

Locuitoriĭ de prin prejur aflând, aŭ dat de știre Primărieĭ. Nenorocitul nebun a fost prins, legat și arestat, pentru a fi trimis într'un ospiciŭ.

Această întîmplare a produs o mare emoțiune în localitate.

—✠—

Locuitoriĭ din com. Pârlita Ologenĭ, plaiul Ialomița, jud. Dâmbovița așteaptă și azĭ pe inginerul însărcinat cu parcelarea aceleĭ moșiĭ.

Care-ĭ pricina de nu s'a dat încă Saegiŭ planurile și documentele moșieĭ?

—✠—

In *Monitorul oficial* apărut ierĭ, se află publicat un mandat de aducere în contra inginerulul Păcuraru care se vede zilnic pe ulițile Bucureștilor.

—✠—

Azĭ a fost licitație la Primărie pentru furnitura ovĕzuluĭ necesar grajdurilor comunale.

Aŭ concurat Florea Moraru, Diamandescu și M. Herdan. Cel d'întâiŭ a oferit suta de kilo 14,50; — al doilea 14 leĭ și Herdan 14.25.—

Mâine examinându-se ovĕzul depus ca probă, se va da rezultatul.

—✠—

Ziua de erĭ a fost foarte productivă în scandalurĭ în tranway.

Așa un Domn major de veterinarĭ a găsit de cuviință să dea jos maĭ multe dame carĭ voiaŭ să se urce în tramway spre a merge la Opler; grație intervenireĭ maĭ multorĭ tiner, D-nul major a fost silit să nu maĭ facă pe conductorul.

* * *

La întoarcerea de la Opler, o altă păruială s'a întâmplat; dar aci bastoanele aŭ jucat un mare rol. Cucoanele de asemenĭ acompaniaŭ loviturile bastoanelor de chiote, pe când tramwayul mergea în fugă și conductorul mâna caiĭ fluerând.

Daravera s'a sfârșit prin intervenirea poliției.

—✠—

Anunțăm cu plăcere căsătoria D-luĭ Paul A. Ciuculescu, ziarist, cu D-ra Roma Chiti.

Sincerile noastre felicitărĭ viitorilor soțĭ.

—✠—

Casa de Schimb. B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, se comunică următoarele cursurĭ:

4% Renta amortisabilă	$83^{1}/_{4}$
5% Imprumutul comunal (1883)	$93^{1}/_{2}$
5% Imprumutul comunal (1890)	95—
5% Scris. funciare urbane	94—
5% Scris. funciare rurale	$9{.}^{3}/_{4}$
5% Renta amortisabilă	$98^{1}/_{2}$
5% Scris. urbane de Iașĭ	85—

BIBLIOGRAFII

A apărut de sub tipar **Prescurtare din Istoria Românilor** pentru clasele primare de D-l *B. B. Secăreanu*.

In editura librărieĭ Zacharia Nicolau din Ploeștĭ aŭ apărut:

Geometria elementară de Dl Bucur Spirescu și **Curs elementar de aritmetică practică** de acelașĭ autor.

Ambele pentru clasele primare.

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 12 August. — O serbare a fost la Bergeruc cu ocazia inaugurăriĭ monumentuluĭ ridicat în memoria soldaților morțĭ la 1870.

Generalul Obriceff, șeful statuluĭ-major rus, a sosit acolo ca să asiste. Iĭ s'a făcut o primire entusiastă. Orașul era împodobit. Un vin de onoare s'a oferit Generaluluĭ.

Primarul a ridicat un toast în sănătatea Țaruluĭ, a familieĭ imperiale și a generaluluĭ Obriceff care a rĕspuns printr'un toast în sănătatea tutulor ofițerilor francezĭ.

Aceste toasturĭ s'aŭ primit prin strigăte de: Trăiască eroiĭ de la Plevna.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7,18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,56, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor, Th. Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.